

ת"פ 34560/07/18 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תל אביב נגד מוחמד סקר, יוסף חטאב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34560-07-18 מדינת ישראל נ' סקר ואח'
ת"פ 45926-06-16 מדינת ישראל נ' סקר ואח'

לפני כבוד השופט רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד בן משה ועו"ד חבר
נגד

הנאשמים 1. מוחמד סקר
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן
2. יוסף חטאב
ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו

גזר דין

1. הנאשם 1 הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני בתיק **ת.פ. 34560-07-18**, בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב, והכל בצוותא חדא - לפי סעיפים 413 ו-413 סיפא וסעיף 413ד(א) ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**) **ובתיק הצירוף ת.פ. 3296-12-17** בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק, גניבה מרכב ופריצה לרכב לפי סעיפים 413ד(א) ביחד עם סעיף 29 לחוק וסעיף 413 ביחד עם סעיף 29 לחוק.

2. הנאשם 2 הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתבי אישום מתוקנים, בתיק **ת.פ. 45926-06-16** בעבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 ביחד עם סעיף 31 לחוק, **ובתיק הצירוף ת.פ. 14881-06-16** בעבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב וסיוע לגניבה מרכב - עבירות לפי סעיפים 413 סיפא ו- 413ד(א) ביחד עם סעיף 31 לחוק ובעבירות לפי סעיף 31 לחוק ובעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 ביחד עם סעיף 31 לחוק ובעבירה של גניבה מרכב בצוותא חדא לפי סעיף 413ד(א) ביחד עם סעיף 29 לחוק.

3. אתחיל לפי סדר הזמנים - מהישן בזמן לחדש - למקרא כתב האישום במסגרת

ת.פ. 14481-06-16 התמקם השוטר ניסן יקוטי ביום **21.3.16**, ברחוב מפרץ שלמה בתל אביב-יפו, עקב ריבוי מקרי התפרצויות לכלי רכב במקום. בשעת ערב הגיע למקום הנאשם 2 ביחד עם אחר. השניים העירו באמצעות פנסים אל תוך כלי רכב שחנו במקום. בהמשך אבטח הנאשם 2 את האחר וזה האחרון התפרץ לרכב חונה מסוג פיג'ו, בכך שניפץ

את חלון הרכב ופתח את דלת הנוסע, ונטל מהרכב תיק, שהכיל מחשב נייד, משקפים וארנק עם כרטיסי אשראי - בכך כאמור סייע נאשם 2 לאחר לפרוץ לרכב ולגנוב מהרכב.

4. בתיק **ת.פ. 45926-06-16** (עליו כבר נתן הנאשם 1 את הדין במסגרת גזר דינה של כב' השו' בן ארי מיום 10.1.18), הנאשם 1 אמור היה לשהות במועד האירוע בתנאים מגבילים, בהתאם להחלטת בית המשפט, וביום **17.6.16** הגיעו הנאשמים כשהם רכובים על אופניים חשמליים לרחוב מפרץ שלמה בתל אביב-יפו, נאשם 2 שימש כמתצפת בעבור נאשם 1, בו בזמן שנאשם 1 התפרץ לרכב יונדאי שחנה במקום, באמצעות פתיחת תא המטען, והחל לחטט בתוך תיק שהיה מונח בתא.

5. במסגרת **ת.פ. 3296-12-17** תיק המיוחס לנאשם 1 ולאחיו, נאשם 1 אמור היה לשהות בעת הרלוונטית לאישום זה במעצר בית בפיקוח האח. ביום **2.9.16** הגיעו הנאשם 1 ואחיו לרחוב שדרות ירושלים בתל אביב - יפו, כאשר אחיו של הנאשם 1 התפרץ לרכב חונה מסוג סוברו, ופתח בדרך שאינה ידועה למאשימה את דלת הרכב, לאחר מספר רגעים התפרץ הנאשם 1 לרכב עת פתח את דלתו האחורית ונטל מהרכב סכום ₪ 3150 במזומן, שהיה מונח בתיקו של המתלונן.

6. במסגרת **ת.פ. 34560-07-18** המשותף כאמור לשני הנאשמים, והמאוחר בזמן, ביום **11.7.18** הגיעו הנאשמים לחניון מתחם התחנה בתל אביב-יפו, כאשר נאשם 1 התפרץ לרכב שכור של חברת הרץ מסוג רנו, בכך שפתח את דלת ההזזה של הרכב, ואילו נאשם 2 תצפת על הנעשה. נאשם 1 גנב מהרכב מזוודה והכניסה לתוך רכבו מסוג טויוטה. הנאשמים נטלו שלוש מזוודות ושני תיקים שהכילו ציוד אישי לרבות מצלמה ודרכונים של תיירים.

7. **התובעת המלומדת** עמדה על נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם 1, הערכים המוגנים, שלל הגניבות ועתרה למתחמים אשר לכל אירוע של התפרצות וגניבה מרכב שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שהפנתה לפסיקה. הפנתה לעברו הפלילי של נאשם 1, לגזר הדין שניתן בעניינו ע"י כב' השופט מעין בן ארי ביום 10.1.18 במסגרת **ת.פ. 46880-06-15** ולעובדה כי בעניינו של הנאשם הוארכו שני מאסרים מותנים האחד בן 18 חודשים והשני בן חודשיים.

התובעת ציינה כי ערה היא להליך הטיפול שעבר ועובר הנאשם, יחד עם זאת המדובר בנאשם שחזר לסורו כחצי שנה לאחר גזר הדין שניתן בעניינו ע"י כב' השו' בן ארי אשר האריך את המאסרים המותנים. המדובר בעבירות שבוצעו תחת הפרת תנאים מגבילים ומכאן אין להאריך את המאסרים המותנים בשנית. לאור הודיית הנאשם וקבלת האחריות לצד הטיפול שעבר ועובר ביקשה התביעה למקמו בשליש האמצעי של כל מתחם, להפעיל המאסרים המותנים במצטבר, לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן ע"ת 6 בת.פ. 3296-12-17. ציינה כי הנאשם "ניקה שולחן" ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, שהם במעצר 11.7.18-16.10.18, ולגבי התיק הישן בהתאם לרישומי שב"ס.

אשר לנאשם 2 הפנתה לעברו הפלילי ולעובדה כי סייע בכל התיקים להתפרצויות והיה שותף לגניבה, בתיק שעניינו גניבת המזוודות מהתיירים תצפת הנאשם על הנעשה וגנב בצוותא עם הנאשם 1 שלוש מזוודות ושני תיקים שהכילו ציוד

של המתלוננים, גם בתיקים הנוספים שימש במהלך אירועי ההתפרצויות כמתצפת. התביעה עתרה למתחם שנע בין 4-10 חודשי מאסר לכל אירוע של סיוע להתפרצות לרכב, תוך שהפנתה לפסיקה. לאור הטיפול שעבר ועובר הנאשם עתרה התביעה להשתת 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת, ע"ת 10 במסגרת ת.פ. 14881-06-16.

הנאשם "ניקה שולחן", ציינה כי הרכוש של התיירים הוחזר לבעליהם, ויש לנכות לנאשם ימי מעצר במועדים הבאים: 21.3.16-22.3.16, 11.7.18-15.8.18.

8. **ב"כ נאשם 1**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה.

הסנגור עתר לסטייה ממתחמי העונש לאור הטיפול והשיקום הארוך שעבר ועובר הנאשם ובהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין לצד הארכת המאסרים המותנים מכוח סעיף 85 לחוק העונשין, כהמלצת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן.

באשר לת.פ. 3296-12-17 ציין הסנגור כי הגם שהעבירה היא משנת 2016 כתב האישום הוגש לאחר שיהיו רק בחודש דצמבר 2017 והתיק יכול היה להיות מצורף במסגרת גזר הדין שניתן כנגד הנאשם ע"י כב' השו' בן ארי ביום 10.1.18, כך שלא ברור מדוע לא צורף.

אכן היתה לנאשם רגרסיה, במסגרת התיק שנפתח בשנת 2018, יחד עם זאת מאז ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. המדובר בהתפרצויות לכלי רכב שאינן מצויות ברף העליון, אינן מתוחכמות, הרכוש הוחזר לבעלים לרבות לתיירים. הנאשם שהה במעצר ממש שלושה חודשים, מאז עבר טיפול ושיקום משמעותי לרבות 13 חודשים בקהילה סגורה, קהילת אילנות, כאשר לאורך כל הדרך הסכימה התביעה לשחרורו של הנאשם לקהילה - הפנה לעמדת התובעת בתיק המ"ת שציינה כי אין התנגדות לשחרור לקהילה.

מאז המשיך הנאשם בהליך השיקומי בשלב ההוסטל, וכיום עובד כטבח בחברה שמספקת מזון לבתי מלון וחברות הייטק. לאור ההליך הטיפולי והשיקום עתר הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן בתסקיריו.

9. **ב"כ נאשם 2**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הפנה לחלקו של הנאשם כמסייע בלבד באירועים השונים ועמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך הטיפולי שעבר ועובר החל משחרורו מהמעצר.

הסנגור עתר לאימוצן של המלצות שירות המבחן אליבא דתסקיריו, לסטייה מהמתחם העונשי לאור השיקום כהוראת סעיף 40 לחוק העונשין. הסנגור ציין כי עבירת הסיוע יכולה לדור אף במתחם שנע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שכן אין מדובר בתחום או בפריצה לרכב שבו נוסעים - **עפ"ג (ירושלים)**

59653-03-15 מדינת ישראל נ' איאב אבו עסב (30.6.15) - ראו פסקה 8 סיפא לפסק הדין.

הסנגור הפנה לעקרון אחידות הענישה בין נאשמים בנסיבות דומות, הנאשם סייע לאחרים, ולא יתכן שבסופו של יום תוטל על הנאשם ענישה מחמירה מאשר הוטלה או תוטל על האחרים. המחוקק נתן דעתו לעבירת הסיוע וקבע כי

עונשו של המסייע יעמוד על מחצית מאשר עונשו של המבצע העיקרי. הסנגור הפנה לגזר דינה של כב' השופט איטה נחמן אשר גזרה את דינו של האחר כמבצע עיקרי של העבירות במסגרת **ת.פ 14881-06-16 (1/ס) - מאסר מותנה**, צו של"צ בהיקף של 220 שעות, צו מבחן, קנס ופיצוי.

הנאשם 1 בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו ועמד על ההליך השיקומי הארוך שעבר והשינוי שערך באורחות חייו.

הנאשם 2 בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, עמד על ההליך הטיפולי שהוא עובר, פרויקט אוניברסיטה בע"מ ופעמונים, הסביר כי כיום עובד במסעדה השייכת למשפחתו והתחייב שלא לבצע יותר עבירות.

דין והכרעה

10. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מעלה כי לנאשם 1 מיוחסות עבירות של הפרת הוראה חוקית, שתי עבירות של פריצה לרכב ושתי עבירות של גניבה מרכב.

לנאשם 2 מיוחסות 3 עבירות של סיוע להתפרצות לרכב, עבירה של סיוע לגניבה מרכב, ועבירה של גניבה מרכב.

בתיק המוביל (ת.פ 34560-07-18) - שעניינו בהתפרצות לרכב שכור, המדובר באירוע שאירע ביום 11.7.18 בשעת ערב במתחם התחנה בתל אביב. הנאשם 1 התפרץ לרכב שכור ע"י פתיחת דלת ההזזה כאשר הנאשם 2 מסייע לו כמצפת על המקום, ובהמשך גונבים הנאשמים מזוודות ותיקים שהכילו, בין היתר ציוד אישי, מצלמה ודרכונים של תיירים. לא נגרם נזק לרכב, הנאשמים נתפסו בכף והרכוש הוחזר לבעליו. עם זאת אין להקל ראש בנסיבותיו של האירוע לאור הנזק הקונקרטי והפוטנציאלי לצד עוגמת הנפש שנגרמה לתיירים בעת ביקור בארצנו.

ב.ת.פ. 14881-06-16 הנאשם 2 סייע להתפרצות לרכב בכך שתצפת על המקום ברחוב מפרץ שלמה בתל אביב-יפו, כאשר אחר מתפרץ לרכב חונה מסוג פיג'ו, נפץ את שמשת הרכב משמאל ופתח את דלת הנוסע, כאשר הנאשם 2 מסייע לאחר בגניבה הרכוש של הבעלים תיק שהכיל מחשב נייד, משקפיים ארנק עם כרטיסי אשראי. הרכוש הוחזר לבעליו, שכן הנאשמים נתפסו בכף. עם זאת נגרם נזק לרכב בדמות שבירת השמשה לצד נזק פוטנציאלי.

הגם שאין המדובר בהתפרצות מתוכנמת, אין להקל ראש בתכנון המוקדם, בחבירה בצוותא חדא לבצע עבירות הפוגעות ברכושו של הציבור, בשעת לילה.

במסגרת ת.פ. 45926-06-16, עליו כאמור נדון הנאשם 1 בעבר, מיוחסת לנאשם 2 עבירה של סיוע לפריצה לרכב. הנאשמים מגיעים לשד' ירושלים ביפו רכובים על אופניים חשמליים, דהיינו קיים תכנון מוקדם, כאשר נאשם 1 מתפרץ לרכב מסוג יונדאי שחנה במקום, בכך שפתח את תא המטען וחיטט בתוכו, ואילו נאשם 2 מתצפת במקום. לא נגנב דבר ולא נגרם נזק.

במסגרת ת.פ. 3296-12-17 המיוחס לנאשם 1 ולאחיו (כנגד האח כתב האישום בוטל בהסכמה ע"י כב' השופט שמאי בקר, ביום 7.4.19).

המדובר בהתפרצות לרכב חונה מסוג סוברו ביום 2.9.16 בשדרות ירושלים ביפו, כאשר נטען כי האח התפרץ לרכב ע"י פתיחת דלת, בדרך שאינה ידועה למאשימה, ובהמשך התפרץ הנאשם 1 לרכב בכך שפתח את הדלת האחורית וגנב מתוך תיק של הבעלים 3150 ₪ במזומן. לא נגרם נזק לרכב.

הערכים המוגנים הינם ערכים של שמירת הרכוש והקניין, וזכותו של כל אדם בארצנו כי לא יפגעו בו וברכוש, ורכב שהושאר בחנייה יישאר שלם וללא כל פגע גם לאחר עזיבת בעליו את המקום.

כידוע בית המשפט העליון עמד על החומרה שבפגיעה ברכושו של האדם, שכן למעשה בחיים המודרניים אדם מתנייד לכל עיסוקיו עם רכבו ומכאן נגזרת חשיבות רבה בהגנה על הרכוש.

עמד על כך כב' השופט עמית מבית המשפט העליון במסגרת בש"פ 45/10 פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל (8.1.2010): **"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח או במקרה הטוב נפרצה ותכולתה נשדדה..."**

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, לצד הנזקים הקונקרטיים היכן שהיו והפוטנציאליים, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע אשר לכל אירוע של התפרצות לרכב וגניבה מרכב מתחם עונשי הולם **שנע בין 6-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.**

אשר לאירועי הסיוע, המיוחסים לנאשם 2, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר: ת.פ. 31862-06-12 מדינת ישראל נ' הדיף (15.10.12); ת.פ. 22936-03-13 מדינת ישראל נ' הדיף (28.5.13); ת.פ. 27818-09-14 מדינת ישראל נ' גולשוילי (8.2.17); עפ"ג (חיפה) 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.14); ת.פ. 22913-03-12 רומן חרפל (28/11/13); רע"פ 4338/15 כהן מדינת ישראל (23.6.15); עפ"ג (מרכז) 64042-05-16 רחיל נ' מדינת ישראל (20.9.16).

מיקומם של הנאשמים אליבא דמתחמים וסוגית השיקום

12. הנאשם 1 הודה בפתח משפטו, ניקה שולחן, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה.

הנאשם 1 בן 35, רווק, לחובתו עבר פלילי (1/ת) הכולל עבירות דומות ורלוונטיות לענייננו, בתחום הרכוש, סמים והפרת הוראה חוקית, נדון למאסרים בעברו וכידוע עומדים לחובתו שני מאסרים מותנים בני 18 חודשים וחודשיים, שהארכו ביום 10.1.18.

הנאשם שוחרר בהסכמת התביעה לקהילה טיפולית סגורה - אילנות, ועבר הליך טיפולי משמעותי של ניקיון מסמים על פני תקופה של 13 חודשים, לאחר מכן סיים את שלב ההוסטל בכפר סבא וכיום משולב ביחידה להתמכרויות ביפו בפיקוח שירות המבחן.

לתיק הוגשו מספר תסקירים מאת שירות המבחן הסוקרים את נסיבותיו האישיות של הנאשם, התמכרותו לסם, הסתבכותו עם החוק והטיפול והשיקום שעבר ועובר.

שירות המבחן מצוין כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים לאורך כל התקופה. לאור ההליך הטיפול הארוך שעבר, היציבות התעסוקתית (כיום עובד במרכול), כאשר הנאשם נקי מסמים למעלה משנה וחצי, ממליץ השירות לבכר את האפיק השיקומי בעניינו, להאריך את המאסרים המותנים ולהשית עליו צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

הנאשם שהה כאמור 3 חודשים במעצר ממש, 13 חודשים לאחר מכן בקהילה טיפולית סגורה, ללא הפרת תנאים, בשים לב שהתביעה הסכימה לשחרור לקהילה (מ"ת

18-07-34487, ראו פרוטוקול מיום 14.10.18), ולאחר מכן בתנאים מגבילים - בתנאי ההוסטל שגם שלב זה הסתיים בהצלחה ובהמשך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות.

לאור השתלשלות ההליך, **הטיפול והשיקום המשמעותי שעבר ועובר הנאשם**, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, נטילת אחריות מלאה והבעת חרטה, חלוף הזמן ואי פתיחת תיקים חדשים, בהינתן שאחד התיקים ניתן היה לצרף להליך הקודם של הנאשם ולא ברור מדוע לא צורף, "ניקוי השולחן" - מצאתי לסטות במקרה זה ממתחמי הענישה שנקבעו, כהוראת סעיף 40ד לחוק העונשין, ולהעדיף בעניינו של הנאשם 1 את האפיק הטיפולי.

בעניינו יש סיכוי של ממש בשיקום לאור ההליך הטיפולי שעבר ועובר הנאשם.

בנוסף, לדידי מתקיימים התנאים הקיימים בהוראת סעיף 85 לחוק העונשין, שכן שוכנעתי כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסרים המותנים, ובמיוחד המאסר המותנה הארוך מאוד הקיים לחובת הנאשם בן 18 חודשים,

לאור הסיכוי הגבוה לשיקומו של הנאשם, בשים לב לטיפול הארוך שעבר.

לא ניתן להפעיל את המאסר המותנה הארוך בן 18 חודשים בדרך של עבודות שירות, ומכאן המשמעות היא חזרתו של הנאשם לבית האסורים, דבר שיחזיר את הנאשם שנות אור לאחור וכל ההליך הטיפולי ירד לטמיון.

13. הנאשם 2 בן 37 הודה בפתח משפטו במיוחס לו במסגרת כתבי אישום מתוקנים, בעבירות של סיוע לפריצה לרכב, צירף תיקים ולמעשה "ניקה שולחן". הנאשם 2 חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית וחסך בהעדת עדי התביעה השונים, ובעיקר המתלוננים.

לחובתו עבר פלילי (ת/3) ישן מאוד (התיישן), הרשעתו האחרונה משנת 2012 בגין עבירה משנת 2009, בחובו עבירות רלוונטיות לעניינו בתחום הרכוש בהקשר לרכב.

ריצה מאסרים בעברו. אין לחובתו מאסר מותנה.

הנאשם שהה במעצר ממש תקופה שאינה מבוטלת ולאחר מכן בתנאים מגבילים מזה תקופה, ללא הפרות.

לתיק הוגשו מספר תסקירים מאת שירות המבחן הסוקרים את נסיבות חייו של הנאשם, הסתבכותו בעבר עם החוק, האבחונים הקודמים שנערכו בעניינו בשירות. הנאשם השתלב בהליך טיפולי במסגרת צו פיקוח המעצרים, משנת 2018, לאחר שחרורו מהמעצר ומזה כשנה משולב בקבוצה טיפולית, לרבות שילוב בתוכנית "אוניברסיטה בע"מ" ו-"פעמונים".

שירות המבחן מעדכן כי לאורך התקופה לא נפתחו כנגד הנאשם 2 תיקים חדשים והלה מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם. שירות המבחן מתרשם מהפחתה בסיכון במצבו כאשר סיכוי לשיקום טובים (ראו בין היתר התסקיר מיום 26.12.19).

שירות המבחן סבור כי יש להשית על הנאשם צו מבחן לצד ענישה מוחשית בדמות צו של"צ, אשר לא תגדע את הרצף השיקומי שעובר הנאשם ותחזק את כוחותיו.

שירות המבחן בתסקירו העדכני שב ומעדכן אודות ההתקדמות בטיפול, העובדה כי הנאשם 2 נמנע כיום מקשרים שוליים וכי תהליך השיקום **שעובר לראשונה בחייו** ממקד אותו ומסייע לו לשמור על עצמו. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן וצו של"צ בהיקף נרחב.

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, גם בעניין הנאשם 2, לאור חלוף הזמן, נטילת אחריות והבעת חרטה, מבלי להקל ראש בעבירות הסיוע לפריצה לכלי רכב המיוחסות לו אליבא דכתבי האישום המתוקנים, עקרון אחדות הענישה אשר לנאשם האחר, המבצע העיקרי במסגרת ת.פ. 45926-06-16 (ס/1), ההליך הטיפולי

שעבר ועובר הנאשם לאחר שחרורו מהמעצר ולמעשה משנת 2018, אי פתיחת תיקים חדשים ופוטנציאל השיקום כפי שמצביע עליו הגורם המקצועי הוא שירות המבחן בתסקיריו, מצאתי גם בעניין הנאשם 2 לסטות מהמתחם העונשי ההולם כהוראת סעיף 40ד לחוק העונשין וליתן לו הזדמנות, **לראשונה בחייו** להמשיך בטיפול ובשיקום ולשנות מאורחות חייו.

ודוק, כבר נקבע כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו **רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.3.15)**.

לא בלי התלבטות, מצאתי כאמור גם בעניינו של הנאשם 2 לסטות מהמתחם העונשי, ולהשית עליו צו מבחן, צו של"צ בהיקף משמעותי כהמלצת שירות המבחן, מאסר מותנה לצד פיצוי.

אשר על כן, מכלל הטעמים לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים לצד קביעת צו של"צ וצו מבחן ארוכים מהמוצע ע"י שירות המבחן, כאיזון לרכיבים השונים:

1. צו של"צ בהיקף של 400 שעות בהתאם לתוכנית שהתווה שירות המבחן בתסקירו.
2. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום.
3. אני מאריך/מחדש את המאסרים המותנים (ת/2) בהתאם לסמכותי שבסעיף 85 לחוק העונשין - ת.פ. 3681/09 בן 18 חודשים שהוארך בת.פ. 15-06-46680 ביום 10.1.18 בשנתיים נוספות מהיום.
ת.פ. 13-09-33082 בן חודשיים שהוארך בת.פ. 15-06-46680 ביום 10.1.18 בשנתיים נוספות מהיום.
4. קנס בסך של 1500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 20.9.6.
5. פיצוי למתלונן ע"ת 6 בת.פ. 17-12-3296 בסך של 3500 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 20.8.2.
- התביעה תעביר למזכירות פרטי המתלונן ע"ג טופס בתוך 7 ימים מהיום.

אשר על כן, מכלל הטעמים לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם לתוכנית שהתווה שירות המבחן בתסקירו.
2. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.
3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה כנגד הרכוש, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.
4. קנס בסך של 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 6.9.20.
5. פיצוי למתלוננת ע"ת 10 בת.פ. 14881-06-16 בסך של 1000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 2.8.20.
- התביעה תעביר למזכירות פרטי המתלוננת ע"ג טופס בתוך 7 ימים מהיום.

אני מזהיר את הנאשמים כי אי עמידה בהוראות צו המבחן וצו השל"צ, אי ביצוע השל"צ במלואו, הפסקת הטיפול או חס וחלילה פתיחת תיקים חדשים - תוביל להפקעת הצווים, החזרתם לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת ובעניין נאשם 1 הפעלת המאסרים המותנים ולשליחו לבית האסורים.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

צו כללי למוצגים - רכוש יוחזר לבעליו. ככל שישנם מוצגים נוספים בתיקים אלה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימים פיקדונות בתיקים אלה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת - הקנס והפיצוי יקוזזו מההפקדות בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשמים או למי מטעמם בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 9

